

10 jaar **R**egionaal
Zorgvragers
Overleg *Peel en Maas*

Colofon

De brochure '10 jaar RZO Peel en Maas'
is een uitgave van het Huis voor de Zorg.

Mercator 1
6135 KW Sittard
T: (046) 420 81 59
E: info@huisvoordezorg.nl
I: www.huisvoordezorg.nl

Eindredactie

Meyke Houben, Aanzet Maastricht

Fotografie

Jan Wilms, Buggenum

Vormgeving

Artline, Kessel

Drukwerk

ARSprintmedia, Roermond

© 2017, Huis voor de Zorg

Like ons op Facebook

Volg ons op Twitter

Gesubsidieerd door
provincie limburg

Ron Genders en
Raf Janssen
Gemeente Peel en Maas

Wanneer en hoe bent u in contact gekomen met het RZO?

Ron Genders, accountmanager sociaal domein, voorheen (sinds 2001) regisseur wonen, welzijn en zorg: tien jaar geleden waren in Peel en Maas al kernteams WWZ, dorpsoverleggen, Seniorenraad en Gehandicaptenplatform. Allerlei gremia waar burgers met aanbieders en gemeenten aan tafel zaten om gezamenlijk beleid vorm te geven vanuit burgerperspectief. Van daaruit is het Regionaal Zorgvragers Overleg (RZO) ontstaan. In Peel en Maas wilden we een goed overleg met belangenorganisaties, geen Wmo-raad die vooral vanuit de gemeente werd georganiseerd. Het RZO werd een van onze gesprekspartners op het gebied van wonen, welzijn en zorg. Voor ons was het van belang dat de inwoners meedenken met het beleid op basis van meespraak en co-creatie. Dat was ook een van de basisprincipes van onze samenwerkingsrelatie met het RZO.

Raf Janssen, wethouder sociaal domein: een mooi voorbeeld van co-creatie zijn de dorpsinfoketnetten. Die zijn er niet gekomen omdat wij dat als gemeente graag wilden (hoewel we het wel belangrijk vinden dat er in ieder dorp informatiepunten zijn waar inwoners elkaar kunnen ontmoeten), maar ontstaan op initiatief van de inwoners. De dorpen hadden de ruimte om het op hun eigen manier te doen en ook echt eigenaar te worden van hun initiatief. Als gemeente moeten we dergelijke initiatieven niet in ons systeem trekken. We moeten ze faciliteren en accepteren dat de inwoners zelf bepalen hoe ze dingen regelen.

Hoe is de stem van de burger ingebracht in het beleid van de gemeente Peel en Maas?

Ron Genders: Wij hebben het RZO nooit als excuustruus gebruikt (“we hebben een overleg gehad met het RZO, dus de burgers zijn erbij betrokken”). Wij maken altijd beleid

met burgers, met de betrokken belangenorganisaties of met burgerinitiatieven. Nu het RZO is weggevallen, is de toegang tot die burgers minder georganiseerd. Maar dankzij de inbreng van kernteams WWZ, stichtingen van dorpsdagvoorzieningen en het dorpsvervoer en dorpsoverleggen blijft er invloed van onderop.

“We moeten ze faciliteren en accepteren dat de inwoners zelf bepalen hoe ze dingen regelen.”

In hoeverre is de inbreng van het RZO van invloed geweest op het beleid van de gemeente Peel en Maas?

Raf Janssen: Het RZO is van invloed geweest door te fungeren als klankbordgroep voor de gemeente en als ontmoetingsplek voor mensen die bezig waren met initiatieven in hun dorp. Zij leerden elkaar kennen en konden van elkaar leren door ervaringen uit te wisselen.

Ron Genders: Het RZO was, anders dan bijvoorbeeld de Seniorenraad of het Gehandicaptenplatform, geen officieel adviesorgaan van de gemeente en wilde dat ook niet zijn.

Raf Janssen: We hebben bij het opstellen van onze beleidsfilosofie wel gespard met een aantal mensen van het RZO over hoe co-creatie vorm moest krijgen. Maar dat ging vooral op basis van wederzijds respect, meer dan op basis van formele inspraakprocedures. Het RZO fungeerde als overlegorgaan, waardoor we met een heleboel initiatieven en belangenorganisaties tegelijkertijd konden communiceren.

Wat heeft het u persoonlijk opgeleverd om samen te werken met het RZO en beleid te formuleren op basis van zorgvragersinbreng?

Ron Genders: Voor mij was de meerwaarde het meedenken. Al voordat we een letter op papier hadden staan, konden de inwoners invloed uitoefenen op het beleid. Co-creatie is enorm belangrijk voor ons.

Raf Janssen: Mij heeft het opgeleverd dat ik contact bleef houden met de leefwereld van mensen. Vanuit een administratieve burcht de vensters open zetten. Het RZO hield ons bij de les, bracht de levende werkelijkheid in, hielp ons voeling te houden met de basis.

Wat vindt u van de ondersteuning/advisering van het Huis voor de Zorg?

Ron Genders: Vanuit het Huis voor de Zorg heeft Max Hattu geholpen om, als aanspreekpunt van het RZO, de stem van de zorgvrager in te brengen in het beleid van de gemeente Peel en Maas. Als er vragen waren kon het RZO altijd terugvallen op het Huis voor de Zorg.

Raf Janssen: Ik vind het belangrijk dat het Huis voor de Zorg een constante factor was, waar iedereen vertrouwen in had. Ondersteunend en stimulerend.

Wat heeft 10 jaar RZO opgeleverd voor de gemeente Peel en Maas?

Ron Genders: Co-creatie.

Raf Janssen: Het scheiden van belangenbehartiging en advisering, wat nog vrij uniek is in Nederland. ■

Wim van den Goor
Oud-lid van het RZO

Wanneer en hoe bent u in contact gekomen met het RZO?

Toen er sprake was van een regionale overlegtafel, waar vier gemeenten (nu gemeente Peel en Maas), zorgaanbieders en zorgvragers geacht werden samen na te denken over vraagstukken, was ik voorzitter van het Gehandicaptenplatform Maasbree-Baarlo. Op initiatief van het Huis voor de Zorg is besloten de krachten van zorgvragers te bundelen. Dat was het begin van het RZO, waar ik onafhankelijk voorzitter van werd. Uiteindelijk ben ik 13 jaar met plezier voorzitter geweest.

Hoe haalde het RZO de stem van de burger op? Hoe wisten jullie wat leefde bij jullie achterban?

Eén van de pijlers van het RZO was ‘informatie vanuit de achterban’: dat stond vast op de agenda tijdens vergaderingen. Iedereen kon vertellen wat binnen de eigen kern of binnen de eigen organisatie speelde en wat interessant kon zijn voor de andere deelnemers van het overleg of voor de relatie met de gemeente. Naar mijn idee is dat een van de succesfactoren van het RZO geweest. De mensen aan tafel kregen zo een goed beeld van wat er leefde bij de burger.

Hoe is de stem van de burger ingebracht in het beleid van de gemeente Peel en Maas?

Daar heeft het RZO erg voor moeten knokken. Toen het RZO twee jaar bestond, hebben we de toenmalige gemeenten verzocht om vier mensen van het RZO als zorgvrager te laten deelnemen aan de regionale overlegtafel. Pas na maanden hoorden we dat er één persoon van het RZO mocht deelnemen, namelijk de voorzitter.

We hebben overwogen om het aanbod af te slaan, maar dat vonden we toch te ver gaan. Dus nam ik zitting in de regionale overlegtafel, waar eigenlijk voor het eerst de zorgvrager direct werd gehoord in beleidsvoorbereidende aangelegenheden. Dat leidde er toe dat het RZO werd gevraagd om te participeren in allerhande werkgroepen, onder andere bij de totstandkoming van de Wmo en de prestatievelden.

In hoeverre is deze inbreng van invloed geweest op het beleid van de gemeente Peel en Maas?

Vanaf 2010, toen de gemeente Peel en Maas ontstond, hebben we de gemeente geregeld uitgenodigd om bij het RZO over belangrijke zaken te praten en met ons mee te denken. Zo ontstond tweerichtingsverkeer: de gemeente benaderde ons om mee te denken, maar andersom gebeurde dat ook.

Wij hebben er als RZO sterk voor gepleit om al bij de voorbereiding van beleid betrokken te worden. Gelukkig stond de gemeente daar steeds meer voor open en werd onze input serieus genomen. Als dat niet gebeurde, moest de gemeente dat goed kunnen beargumenteren.

Welke activiteiten van het RZO zijn u het meest bijgebleven?

Dat zijn de symposia die we georganiseerd hebben. Maar ook onze betrokkenheid bij de voorbereiding van de Wmo. Daarnaast organiseerden we geregeld bijeenkomsten op basis van thema's, die wij zelf of onze achterban aandroegen. Het ging dan bijvoorbeeld om dementie of mantelzorg. Afhankelijk van het thema nodigden we ook de gemeente uit. Die luisterde altijd erg goed naar de verhalen van het RZO.

“Daarnaast denk ik dat wij als RZO veel invloed hebben gehad op het wwz-beleid van de gemeente, ook al waren we geen formele Wmo-raad.”

Zijn er activiteiten die u gemist heeft?

We hebben jarenlang discussie gehad of het RZO formeel Wmo-raad moest worden. Dat is niet gebeurd, onder meer omdat meerdere organisaties bang waren dat we dan een verlengstuk van de gemeente zouden worden. We wilden niet dat onze onafhankelijkheid zou worden aangetast.

Nu het RZO is opgeheven, maak ik me wel eens zorgen of de belangenorganisaties wel op eigen kracht betrokken worden bij het beleid van de gemeente. Als dat niet zo is, vind ik het jammer dat het RZO is opgeheven.

Wat heeft deelname aan het RZO u persoonlijk opgeleverd?

Het heeft me veel werk en tijd gekost, maar ik ben ook erg betrokken geraakt bij de gemeenschappen van Peel en Maas. Veel mensen en organisaties leren kennen, net als het functioneren van de lokale overheid. Ik heb oog gekregen voor de processen die zich afspelen binnen onze gemeenschappen en ben ervan

overtuigd dat ik een bijdrage heb kunnen leveren aan de ontwikkelingen binnen Peel en Maas, waarbij onze gemeente vaak een landelijk voorbeeld is geweest. Ook heb ik mensen geholpen om kritisch te denken, vooral ook door hen ervan bewust te maken dat hun stem ertoe doet.

Wat vindt u van de ondersteuning/advisering van het Huis voor de Zorg?

Wij waren ontzettend blij dat een onafhankelijke organisatie van buiten de gemeente, die ook een breder blikveld had, ons ondersteunde. De inhoudelijke, organisatorische en secretariële ondersteuning van het Huis voor de Zorg is voor het RZO van onschatbare waarde geweest.

Wat heeft 10 jaar RZO opgeleverd voor de gemeente Peel en Maas?

Harde voorbeelden dat het RZO effect heeft gehad, heb ik niet. Wel heb ik ervaren hoe betrokken de deelnemers van het RZO waren. Al die mensen hebben in hun eigen kern en hun eigen organisatie zeker iets gedaan met de informatie die ze bij het RZO ophaalden. Ook droegen ze daar uit dat je veel kan bereiken, als je het maar samen doet.

Daarnaast denk ik dat wij als RZO veel invloed hebben gehad op het wwz-beleid van de gemeente, ook al waren we geen formele Wmo-raad. Dat kwam door onze onafhankelijkheid, zowel ten opzichte van de gemeente als van de belangenorganisaties, en door het feit dat we ons niet hoefden te beperken tot Wmo-gerelateerde zaken. ■

Mariet Relouw
Oud-lid van het RZO

Wanneer en hoe bent u in contact gekomen met het RZO?

Ik kom uit Kessel, waar ik al jaren vrijwilligerswerk doe op allerlei vlakken. Ook ben ik actief als buurtbemiddelaar via stichting Vorkmeer. Mijn man nam als voorzitter van de KBO deel aan het RZO. Ik heb dat in 2008 van hem overgenomen, namens de KBO.

Hoe haalde het RZO de stem van de burger op? Hoe wisten jullie wat leefde bij jullie achterban?

Iedereen bij het RZO bracht vanuit zijn eigen organisatie/vereniging/achterban alles in wat er in de eigen kern aan de orde was. Dat deed ik vanuit Kessel, vanuit de KBO, de welzijnswerkgroep en vanuit het kernteam waar ik in zat. We keken wat de overige leden daarmee konden in hun eigen dorp of kern en wat het Huis voor de Zorg daar eventueel aan kon bijdragen. Wat ik bij het RZO leerde of hoorde, koppelde ik ook weer terug naar mijn achterban. Zo spreidde de informatie over ontwikkelingen zich als een olievlek uit over alle kernen van de huidige gemeente Peel en Maas.

Hoe is de stem van de burger ingebracht in het beleid van de gemeente Peel en Maas?

De vier gemeenten namen het RZO tot 2007 niet erg serieus. Het is aan Wim van de Goor te danken dat dat veranderde. Ook het project 'Leven in het dorp' droeg daaraan bij. Leden van het RZO brachten daar in wat ze vanuit hun eigen kern en vanuit het RZO hadden gehoord. Daardoor waren de lijntjes tussen het dorp en de ambtenarij erg kort.

In hoeverre is deze inbreng van invloed geweest op het beleid van de gemeente Peel en Maas?

De gemeente ging steeds meer rekening houden met de mening van de burgers, gevoed door het RZO en het Huis voor de Zorg. De komst van de Participatiewet speelde ons daarbij in de kaart. Doordat we goed geïnformeerd waren door het RZO en het Huis voor de Zorg, werden we voor de gemeente ook een gelijkwaardige gesprekspartner. Inmiddels weet de gemeente dat er vanuit de kernen goede burgerinitiatieven komen. Maar nu het RZO is opgeheven, weet ik niet in hoeverre de gemeente de belangenorganisaties nog betreft bij haar beleid.

Welke activiteiten van het RZO zijn u het meest bijgebleven?

Concreet heeft het RZO opgeleverd dat negen van de elf kernen een infoloket hebben. We vonden het belangrijk dat de inwoners van de gemeente Peel en Maas in hun eigen kern geïnformeerd konden worden. Ook speelde het RZO een rol bij het instellen van de kernteams. Want het RZO stimuleerde groepen mensen in de dorpen zich te verenigen. In Kessel is bijvoorbeeld vanuit het kernteam het vrijwilligersvervoer gekomen en het initiatief voor een voetgangersbrug langs de Maas bij het kasteel.

Wat hebben deze activiteiten opgeleverd en voor wie?

Inwoners werden zelf actiever en richtten onder meer de infoloketten en kernteams op. Bij het RZO leerden we hoe zoiets op te zetten en hoe draagvlak te creëren bij de gemeente.

Wat heeft het lidmaatschap van het RZO u persoonlijk opgeleverd?

Ik vond het prettig te kunnen inbrengen wat er in onze kern speelde, op te halen wat er in andere kernen speelde en te kijken hoe die uitwisseling ons werk in de kernen kon versterken. We werden altijd up-to-date geïnformeerd door het Huis voor de Zorg, daardoor liepen we ver voor de troepen uit. En wist ik hoe beslissingen van invloed zou kunnen zijn op de organisaties in Kessel waarin ik actief was. Van die kennis maak ik nu nog gebruik bij de bemensing van het infoloket in Kessel.

Wat vindt u van de ondersteuning/advisering van het Huis voor de Zorg?

Het Huis voor de Zorg heeft binnen het RZO altijd een hele goede en belangrijke input gehad. De vergaderingen van het RZO werden altijd goed begeleid en ondersteund en we werden vroegtijdig geïnformeerd over belangrijke onderwerpen als de keukentafelgesprekken, Wmo en Participatiewet, waarmee wij terug konden naar onze achterban. Zonder de steun van het Huis voor de Zorg zou de gemeente zeker langer een grotere afstand hebben gehouden tot het RZO. Het maakte indruk dat de brieven van het RZO mede werden ondertekend door het Huis voor de Zorg. Zo heeft het bijgedragen aan het versterken van de positie van de burger bij de gemeente.

Wat heeft 10 jaar RZO opgeleverd voor de gemeente Peel en Maas?

De gerichte informatie was nuttig voor onze kern en heeft een olievlekwerking gehad. De inwoners van Peel en Maas hebben ook profijt gehad van de infoloketten. Verder werden door de inzet van het RZO burgerinitiatieven beter gefaciliteerd door de gemeente. Een voorbeeld daarvan is het eetpunt 'Schuuf aan' in Kessel. ■

Huub Grommen
Oud-lid van het RZO

Wanneer en hoe bent u in contact gekomen met het RZO?

Nadat ik met de vut ben gegaan, ben ik begonnen met vrijwilligerswerk. Momenteel ben ik onder meer vice-voorzitter van de KBO, ik zit in het dorpsoverleg met de kern Meijel en ben lid van een aantal bedrijvencommissies, van de gemeente. Toen de vertegenwoordiger van Meijel vanwege zijn leeftijd uit het RZO stapte, werd ik gevraagd hem te vervangen.

Hoe haalde het RZO de stem van de burger op? Hoe wisten jullie wat leefde bij jullie achterban?

We kregen informatie van de leden via hun achterban: de dorpsinformatiepunten, de maatschappelijke organisaties, de informele zorgaanbieders. Dankzij de themabijeenkomsten die we organiseerden, konden de leden ook de vertaalslag maken naar hun eigen organisatie of dorp.

Hoe is de stem van de burger ingebracht in het beleid van de gemeente Peel en Maas?

Dat ging heel direct. Als we een onderwerp wilden aankaarten, nodigden we de betrokken wethouder uit voor een gesprek. Meestal zagen we dan de vertaalslag terug in beleid; de lijntje waren kort. Daarbij moet ik aantekenen dat Peel en Maas vooruit liep op het gebied van zelfsturing.

In hoeverre is deze inbreng van invloed geweest op het beleid van de gemeente Peel en Maas?

Ik denk dat de inbreng van het RZO direct invloed had op het beleid van de gemeente.

“In Meijel heb ik het initiatief genomen om een dorpsinfoket op te starten, een idee dat inmiddels in zeven kernen is overgenomen.”

Welke activiteiten van het RZO zijn u het meest bijgebleven?

Dat zijn vooral de bijeenkomsten in de aanloop naar de Wmo. Ik vind het mooi dat daardoor de bewustwording is toegenomen. Ook denk ik aan de initiatieven voor de dorpsdagvoorzieningen in verschillende kernen.

Zijn er activiteiten die u gemist heeft?

Als het RZO nog had bestaan, dan hadden we ons nu voornamelijk bezig gehouden met de Wmo, de toetsing daarop en de knelpunten. We hadden dan dichter op het beleid kunnen zitten. Dat is nu losgelaten.

Wat heeft het u persoonlijk opgeleverd om actief te zijn binnen het RZO?

Persoonlijk heb ik tijdens de vijf, zes jaar dat ik deel uitmaakte van het RZO heel veel geleerd. Dat komt ook, omdat er mensen met diverse achtergronden in het overleg zaten. Het was waardevol om verbindingen te kunnen leggen. In Meijel heb ik het initiatief genomen om een dorpsinfoket op te starten, een idee dat inmiddels in zeven kernen is overgenomen. Dat initiatief is mede tot stand gekomen dankzij de solide

basis van het RZO. Daar vond uitwisseling plaats en werden ideeën van onderop gestimuleerd.

Wat vindt u van de ondersteuning/advisering van het Huis voor de Zorg?

Het Huis voor de Zorg is met name belangrijk geweest bij de speciale themabijeenkomsten. Zonder de (ook financiële) steun van het Huis voor de Zorg hadden we die niet kunnen organiseren.

Wat heeft 10 jaar RZO opgeleverd voor de gemeente Peel en Maas?

Het belangrijkste voor Peel en Maas is dat het RZO heeft bijgedragen aan de invoering van de Wmo. Door de korte lijntjes, de contacten en de bijeenkomsten werd direct de vertaalslag gemaakt naar de burger. De gemeente heeft ons veel vrijheid gegeven bij het proces van zelfsturing. Zo hebben we een dorpsoverleg opgericht met allerlei werkgroepen, van winkels, organisaties, voorzieningen, woningbouw en vitale gemeenschappen, die zelf aan de slag zijn gegaan. Dat heeft effect. Zo heeft de jongerenwerkgroep gestimuleerd dat jongeren uit het dorp het muziekfestival Summer Kick-Off nieuw leven hebben ingeblazen, waar afgelopen jaar meer dan 1000 jongeren bij elkaar kwamen. Maar het blijft moeilijk om alle buurten te bereiken. Dat proces duurt nog wel een generatie.

Als RZO hebben we jaren toegewerkt naar de oprichting van een adviesraad sociaal domein. Dat was het moment voor ons om te stoppen. Achteraf hadden we dat misschien niet moeten doen, want nu blijkt dat we een stukje overleg missen. De inbreng van het RZO was toch wat breder. ■

Els Hanrats-Wielders
Oud-lid van het RZO

“Het heeft mij handvaten gegeven om nog meer dienstbaar te zijn voor mijn medemensen. Dat heeft mijn leven enorm verrijkt.”

Wie bent u en namens welke organisatie had u zitting in het RZO?

Ik ben Els Hanrats-Wielders uit Maasbree. Ik ben onder meer medeoprichter en oud-voorzitter van De Zonnebloem, oud-voorzitter KBO, voorzitter kernteam, voorzitter Seniorenraad Maasbree-Baarlo. Vanwege mantelzorg heb ik mijn bestuursfuncties neergelegd, maar ik doe nog steeds vrijwilligerswerk, o.a. bij het eetpunt.

Welke activiteiten van het RZO zijn u het meest bijgebleven/spraken u het meeste aan?

De overleggen over de invoering van de Wmo. Dat werd een pilotproject. En het vechten voor eigen info-loketten in ieder dorp, dat uiteindelijk een succes werd.

Wat hebben deze activiteiten opgeleverd?

Betere contacten en inzicht bij de gemeente.

Wat heeft het u als mens opgeleverd om actief te zijn binnen het RZO?

Een betere kijk op de dienstverlening door vele welzijn-organisaties. Het heeft mij handvaten gegeven om nog meer dienstbaar te zijn voor mijn medemensen. Dat heeft mijn leven enorm verrijkt.

*“We hebben laten zien
wat er leeft onder de bevolking,
vooral wat betreft het welzijn
of de behoefte daaraan.”*

Wat heeft 10 jaar RZO in uw ogen opgeleverd voor de gemeente en de gemeenschap in Peel en Maas?

We hebben laten zien wat er leeft onder de bevolking, vooral wat betreft het welzijn of de behoefte daaraan. Dat heeft de gemeente de ogen geopend.

Vul de volgende zin aan: “Terugkijkend op tien jaar RZO...”

...zie ik veel overleg tot stand gekomen tussen bestuurders van welzijnsorganisaties in de verschillende dorpen van onze gemeente. Zo konden we van andermans ideeën, activiteiten en meningen kennis nemen. Er kwam ook beter overleg met gemeentebestuurders, waardoor we voor onze organisaties relevante resultaten konden bereiken. ■

Larby Yahia
Oud-lid van het RZO

“Door deel te nemen aan het RZO hebben we veel kunnen doen voor allochtone burgers in Peel en Maas.”

Wie bent u en namens welke organisatie had u zitting in het RZO?

Ik ben Larby Yahia en nam deel namens PAZ, Platform Allochtone Zorgvragers. Wij geven voorlichting aan mensen die de taal niet goed beheersen en wijzen hen waar ze terecht kunnen met vragen over gezondheidszorg of de Wmo.

Welke activiteiten van het RZO zijn u het meest bijgebleven/spraken u het meeste aan?

Vooraf veel ouderen hebben we geïnformeerd en geholpen bij hun contacten met de gemeente, instanties of het ziekenhuis. Dat is voor Nederlanders al moeilijk, maar voor buitenlanders nog meer. Als allochtone burgers niet worden geholpen, sluiten ze zich af en komen in een isolement terecht. Daarom is voorlichting geven aan burgers van allochtone afkomst heel belangrijk.

Wat hebben deze activiteiten opgeleverd?

Door deel te nemen aan het RZO hebben we veel kunnen doen voor allochtone burgers in Peel en Maas. Samen met PAZ hebben we informatiebijeenkomsten georganiseerd over de Wmo en de veranderingen in de zorg voor burgers van allochtone afkomst. Door die informatie konden mensen zelf het initiatief nemen.

Wat heeft het u persoonlijk opgeleverd om actief te zijn binnen het RZO?

Zelf heb ik er veel van geleerd. Belangrijk voor mij was ook dat ik andere mensen een steuntje in de rug kon geven. Ik heb de deelname aan het RZO als heel positief ervaren.

Wat heeft 10 jaar RZO in uw ogen opgeleverd voor de gemeente en de gemeenschap in Peel en Maas?

Dat burgers informatie aan elkaar doorgeven en daardoor zelf initiatief kunnen nemen.

Vul de volgende zin aan: “Terugkijkend op tien jaar RZO...

...hebben we een groot verschil gemaakt en veel geleerd. De allochtone burgers zijn beter geïnformeerd over de Wmo en de veranderingen in de zorg. ■

Mariet Mommen

Betrokken en actieve burger

14

Wie bent u en wat doet u in uw dagelijkse leven?

Ik ben Mariet Mommen uit Maasbree. Tot 2008 heb ik gewerkt als wijkverpleegkundige, nu geniet ik van mijn pensioen en doe met veel plezier wat vrijwilligerswerk. Ook ben ik regelmatig actief als mantelzorger.

Ziet u uzelf als een betrokken en actieve burger?

Ja, ik voel me een actieve en betrokken burger.

Bent u bekend met (projecten en activiteiten van) het RZO? Zo ja, welke zijn u bijgebleven of welke spraken/spreken het meest tot de verbeelding?

Het RZO heeft veel aandacht besteed aan de overgang van de AWBZ naar de Wmo en het gevolg daarvan. Projecten die daardoor veel aandacht kregen waren onder meer de Dorpsdagvoorzieningen, huishoudelijke zorg en het plaatselijk infopunt. Door de inzet van het RZO werd ook duidelijk hoe belangrijk de eigen verantwoordelijkheid van de burger is.

Wat heeft het RZO, of wat hebben de projecten/activiteiten van het RZO, u persoonlijk opgeleverd?

Als persoon vond ik het belangrijk om meningen te delen en te discussiëren over nieuwe ontwikkelingen in de zorg. Ook is veel aandacht besteed aan de fusie van de vijf gemeenten tot de gemeente Peel en Maas. Daar heb ik veel van geleerd.

Zou u de volgende zin willen afmaken? “Als ik terugblik op 10 jaar RZO Peel en Maas, dan ...”

...vind ik dat Peel en Maas trots mag zijn op zijn burgers, die met ondersteuning mooie projecten op het gebied van zorg en welzijn tot stand hebben gebracht. ■

Jan Voncken

Betrokken en actieve burger

Wie bent u en wat doet u in uw dagelijkse leven?

Jan Voncken, gepensioneerd manager vleesbedrijf, 76 jaar.

Ziet u uzelf als een betrokken en actieve burger?

Ik ben vrijwilliger ouderenadviseur. Ook ben ik oud KBO-bestuurder (provinciaal, regionaal en lokaal) en onder meer voorzitter van de huurdersvereniging, lid van het kernteam Meijel en werkzaam bij het infoloket.

Bent u bekend met (projecten en activiteiten van) het RZO? Zo ja, welke zijn u bijgebleven of welke spraken/spreken het meest tot de verbeelding?

Het doel was in overleg met alle belangengroepen de inwoners in onze gemeente te vertegenwoordigen op het terrein van het Sociale Domein, zorg, Wmo enzovoorts.

Wat heeft het RZO, of wat hebben de projecten/activiteiten van het RZO u persoonlijk, als mens opgeleverd?

Dat ik eraan heb bijgedragen dat er nu beter naar de belangenbehartigers wordt geluisterd.

Zou u de volgende zin willen afmaken? “Als ik terugblik op 10 jaar RZO Peel en Maas, dan ...”

...kan zeker de gemeente nog beter luisteren en zaken die we aandragen en voorstellen serieus oppakken. We zijn uiteindelijk - al is het vrijwillig - deskundig. ■

10 jaar **R**egionaal
Zorgvragers
Overleg *Peel en Maas*

Huis voor de Zorg

Mercator 1, 6135 KW Sittard

T: (046) 420 81 59

E: info@huisvoordezorg.nl

I: www.huisvoordezorg.nl